279 a nã a q distinguitr adæqte: q est etc. ff dg min: in-
tendr ppp nam ultimate neq: n ultimate & de-
ultimate en intendi ppp suppositum a q adæqte n
distinguitr sit unio intendr ppp compositum a q est
a distinguitr adæqte ~~unio en~~ subsistentia en et
unio intendunt ppp secum in qq esse non inclu-
duntr.

26 Sunt: ubi intendr ppp subiectum
a q adæqte distinguitr, tanqam mus
a sua realitate: q est subsistentia intendere ppria
d unio ppp extrema a qq adæqte distinguntr. ff
nõ valet: dis. ã. quando sit ordinatr ad ponenda
in se suam realitatem: subsistentia ãio et unio ord-
inatr ad compositionem. Vnd unio intendit ultimo compo-
situm, d subsistentia suppositum in qq includuntr esse.

27 Urg: et ubicãis intendi ppp compositum
resultans ex ipsa ubicãe et subiecto nempe
ubicatum: id dum d albe d calore qn intendunt
ppp albu et calidum, sic d aliis fris accidentibus.
ff. Idem fere sunt dubia ut nra explicaone vã.
et nõ ant, qa nulla ex illis fris ordinatr 2rio ppp com-
positum ex ipsa, et subiecto sed ppp subiectum adæqte
distinctum seu ppp tam rem qm supius constituta,
d tunc ittm ultimo dervant accati ubicata at-
bam, etc.

28 Et rãs eujus e qa fris accates n ord-
inatr a nã ad constituendu aliqd compo-
situm sed ad fouenda conseruanda perficiendam, et
disponenda subiam. si ãio ex hac affectione fris
accalia resultat compora ubicatu, albu, calidum etc.

è quid Lrio intentum à nã ades ut si primi posi- L 8 0
to ubicaõ poet ubicare subtum, qn cultaret oppõsitum
ubicatum adhuc ordinite ad subtū ubicandū sicq
d aliis fris accalib? atr se res hēt in fris subialib?
ipq in subsistia unioe it in nã dtiã pssia Lrio ita
q nam ə nã ñ intendat ultimate et Lrio illa subsi-
stam ad unioem s̃ maim t fmãm ad aliquid oppitum
ipse è oppositum d suppositum sine è ad ipsius fmãm
intendat Lrio d ultimate ppq oppõsitum st suppositum.

29 Objies 2°: in nã suppoise bmitite cir-
culus vitiosus d perdit proum. fq ett. P.
ans qa ideo mia superior ut parti in opla qa ordite
ad ostituendum unum oppõsitum subiale ppã ẽq su-
perior ut part in oppla. deinde ideo subtum supir
ppitum qa ordite ad ostituendum oppositum accale
calore &q et ideo ordite ad ostituendum oppõsitū
accale ñ iẽo subiale ẽq a superior ad calorem.

30 Respondes anĩ: ad illius pbaem respon-
des ideo maim et fmãm in oppõito pps
q ẽẽ subiales qn ñ intendunt Lrio et ultimate
à nã pp aliud à se addq̃te distinctum, nempe oppo-
situm subiale ideo ñ intendunte propter oppo-
situm à se in addq̃uate distinctum quia nat-
ura non intendit nisi oppõsitum substantiale com-
pletum e contrario calor ideo è accens quia
ordinate propter subiectum addaquate dis-
tinctum, et ideo ordinate propter subtum
addquate distinctum, quia natura non
intendit Lrio oppõsitum accale nam si cal-
dr poet reddere subiam calidam qn illa opponerd. L 2
adhuc erit Lriu intentu à nã ut sup dix. ubi ut vides
nullus datr circulus.

31 In oppositionibus in argo adductis nullus ex limitibus circumscriptis sed e. distincta explicatione quid sit; sigd id e. mam. suppi ad oppum inoptum ac ordinati ad obtinendum oppor subiale. et id e. substum suppi oppum ac n ordinati ad obtinendum oppositu subiale: et ideo cuius e. qa impossibly e. pars in opta in ordine ad tum ideo et impossile e. substum oppum qd e. sic ordinatum et alia pa ad obtinendum tum subiale. unde illa parte ideo exquia in oppositionibus adductis n sunt rigorose causales sed n sunt in eis ideo prius e. ... qa e. ad totale. et ideo a ad totale, qa e. ...

32 Obiicies 3o oppositum intendi ultimo a na propter universitatis; ergo n intendi ultimo propter se ac proinde n e. subia. Probatur aiis: intendi ultimo a na propter universum cui perfectione uniatur nego aiis: cui perfectione uniatur ... Subia etiam n dignatur intendi propter aliud cui n uniatur perfectione. Sic et ... subiales intendunt ultimo propter Deum tanquam finem, et ideo desinunt esse subiales. Sed in dignatur subia intendi propter aliud adaequate distinctum cui uniatur media unione ... distinctam et inditta. Quae in sed desperit in accibus.

33 Dices: monstrum e. subia. et tamen n intendi a na propter se ipso: ergo et ... min. Probatur: qa monstru intendi propter pulcritudo universi. ... min n intendi a na propter se ipso et ad pei subiales qs includit nego min. Sigd na intendit ponere illas pei subiales monstri propter se ipsas: et intendit a na propter se ipso et n ad negõe partium qa caret et qa ad negoim perfectae cohaerentiae partium

si ipsa superfluaret ods; ex q. sol. sequitur dari neg. - 482
deus n. ee subiãs, qd e uim. Item et poerat atris
ante monstru n. intendi pp uni uersu tangm pp
tium cui physe uniat.

Objicies 4°: rãis subiã en Deo e pp
34 sum entis á se: nam Deus ideo e su-
biã qa e ens á se; sed disquiitr q adnis áddite
ab ipsa rãe entis á se: sq etc. R. dg. mãi rãio su-
biã in Deo e pp sum entis á se n. ultimate ods.
ultimate neg. mãi qa rãio subiã in Deo e ultimate
pp Deum tangm pp tum ens, á q ipsa rãio su-
biã n. disquiitr addite, n. üo pp sum entis á se
addit nraim setsim pp reddere d subiã physice su-
mpta, in q acceptione rãis subiã i Deo n. disqu-
iitr á rãe entis á se.

Objicies 5°: mius eucharist. n. e su-
35 biã, et tn illi qüit explicãio subiã.
sq n. e rãa: R. neg. min qa licet ille mius extat pp se q-
ui extrie á se id e atq n. indarere in subiãti
n. intendere tris pp se sed pp qtem á se additis
se ditaim d intentam pp subiãm: sd qm suim
et e accins aöbrcüa ejus qntis d aliorz accium.

Dei: ut aliquid sit accins, debet in-
36 tendi pp subiam; sd mius eucharis-
ticus n. intendi pp subiam: sq n. e accins. Rd.
dg. mãi, ut aliquid sit accins debet intendi pp
subiam + pp aliud á se addite dictu et inten-
tu pp subiã ods; debet intendi pp subiãm
sbã ut natio illa tcã physice subti neg. mãi. qa
qndo accins e tale, ut n. sit datu á rtã ad

< 83 ostendi esse parte in substa. et ē minus Substi-
tuit. Ratio cum ex substum sufficit quod intē-
dat per aliquid quod ē intentum loquens per substituim
ut sic ēt quantumque modificat minus substituit.
et in hoc distinguitur a substa. quod loquens intendit
per se et substituium per aliud adaequate dictum.

Dubium 2um

Utrum, et quo tractu ad sum substialem sit physice substia.

37

Ante decisionem supponendum [?] ēe substum alterum adaequatum, inadaequatum alterum; substum inadaequatum ē quod mater [illegible] mediante aliquam formam sibi inhaerentem adaequatum concipit externus sit quod alia [illegible] conceptus externus adaequatum effectum. Substum adaequatum ē illud quod non [illegible] formam ab illa dicit decipere quoniam hoc illud ... quod sufficit ut sit forma sit actius se intendere per aliud adaequate dictum; quod posito se sed adaequatum, et quod ... sed ... quod substum adaequatum nempe tum ... substum inadaequatum nempe substum ... in quo per deceptam decipit. Ante suppositio

38

Dico ... et ... tractum ad sum substialem ēe physice actia. Ita P. Hurt. Log. Quaesit. Arr. quo sequitur ... in physica d. 42 sect. 3 n. 2[+] et in mista d. 7 sect. 3 n. 9. quia acceptum ē illud quod intendit loquens per aliud a quo distinguitur adaequate se actus et passiis productum, aut deceptum ... substialis intenderunt loquens per aliud a quo distinguitur adaequate, nempe per tum du-

alim Cai inie Secessis uniunde: q sunt accia L 84
d subsid Euyrimi addarentia. si in dicir in trisad-
derere qa ad Ese degrevate, qd nus ostugmere-
te ad acim, t passim.

Oppes 2° Suar. Lut. in meta tiu
39 D. no 8 oste. aes set id d paio constla-
te in ord prelicam d duy rii sy si tii sed sub-
alir erud proyie subia. Si nd qiis qa ponunte
in prelicam aes id accia pryia sit sus tri q
fariun unu p acceis t aliund d nenit acceis
id accia sola. utrnq en dir in ae adagens, estai
set id d paide d stuit unu prelicam aliis prysii.
Sic Conilo ponir in prelicam q litis et accens
prysiuir qa propie a fit poim st ex sece tam
et saie denominad obtumi. Neq obsta qd ao
pdicir subid dicas subiaty. dio en n dici du-
biatem qa in se tir sit sd q trato ad subiam:
sec delide dui darium n quia in eld danite sd
q in illa dadicata tangm proprietas induaria.

Dicit: Si ao est acceis lii tri prodillo
40 posterius. sd n e. q est. A dq maii:
fird illo posterius in intuie dao. in esecutioneng
maii e posterias pro in intuie qa illud intn-
di et eradearer n dstuendo istum truim in ea du-
biate: e in prior tri in executione qnus uia d pro-
dio illius. sec dir possir adfnim dubiatem sud in
executione priores ipla sui in intuie tri prior
e sua dii posi 69.

Oppes 3° Oplentum e essid deis
41 Ale qim d stet. sd ao e oplentum

 tri producti; ideo iā ponit ex parte tri qua ē illius complentum: ergo si terminus ē substātis erit actio ē substā. Et datamāū negatur consequentia: ideo illius per hoc inēnu nō ideo ponit ex parte tri qua ē illius complentum sed qua ē dependentia effectus ā sua cā: consequenter effectus sunt in se dependentes formaliter ē ad expressio illorum ponatur in se dependentia. Cās eo maior est actio nō sit complentum effectus ratio ē qua si actio poneretur ex parte cā adhuc effectus productus est quamvis actio ēet tam complentus in suo ēē ad modo: ergo nō ē illius complentum sed ei accidit tanquam praedicamentalis faciens unum per accidens. Dixi datamāū quia complentus dit ab aliquo complenti substā in eo quod est operando qua sit exordinalius cum ipsa substā.

42 Dices: actio ē terminus in fieri: ergo si terminus ē substā ipsa actio ē etiam substā. Resp. nd ant. quia actio nō ē terminus sed fieri ipsius tri ac proinde bene poterit ēē accidens, et terminus sit substā, sicut potest ēē terminus, et terminus sit qualitas.

Inst: actio nō potest ēē cā producta substantia: ergo neque productio sive fieri substā. Resp. nd consequentia: ratio ē qua cā debet continere effectum quem producit: actio accidens nō continet substantiam et potest ēē illius cā: productio vero seu actio nō causat effectum neque illum continet, sed est via ad illum. Sic vocatur sunt modus nō potest causare realitatem potest tamen ēē illius realitas.

43 Inst: de essentia actionis nō solum ē adhaerere sed etiam inhaerere: ergo si actio nō inhaeret suo tri nō ē actio ejus illius. Resp. nd ant. qua de ratione actionis solum ē quod intendat aliud ā se ad aliquid terminandum, sive inhaereat, sive adhaereat ut se ē absoluti

cui prin adhaerd. Und etiã aliqj adie conitit ma-
teriae p ad abstrahit ab inhaesione t adhaesione seod
mo spectandu e d pace, et in hoc su intelligendae d-
finitio aliqj tradita in logica Accidens e in Subo ita
n uti pars esta

44 Oppoi 3° a[illegible] Creia ledit suum
esse suum independenti ab ei Subo: qn
sit depēre a tro, ut ab Subo. At dq ant loddik astu-
e suum suum independenti ab ei Subo in adhaesu
seu materi causante Subs. ledit suum independe
a Subo adhaesiojs neq. ga ai creia n opponitur
ie dependia so dependia a Subo materi causan-
te seu adi geria. d patet ga Si Dmit. Crearet a-
liq unio ir maim d formtam creatam tij unio tan-
pendere a Subo in adhaesioj ad huc dependeret a Sub-
to adhaesioj prius suij extremis adhaereret.

45 Opp. 4° ideo productis ad intra in Di-
vinis sunt Subtes ga illar tri sunt Su-
biales: ergo id dum de pducti 6a Subia sb 9. Rndm.
ai aaia n ei qsit sunt Subiales ga illar tri
sunt Subiates, d quia pductis actiud a pr la
tidpandt d Sesis pducentis d passiue a ptonis
pductis a ptona sunt Subia. pducti aio Cre-
ate distinguntur a pre q prii d tri pductis. Si
tri aliq t ti factos to no possit a aliqua ctae a tri
Subtali oit Subia Sit ipse trij d Sic in inten-
a di absde, et n ad aliud adaij be distinctum. Id
b dum d aie t pace q Sit fueiend unio ir maim
d frmim Subialem (Si hoc uio e possily) omnd aaex-
tende ad adaesi[illegible] Subiu est qa Subij n dissquantur.

487

Dubium Sextum.

Quid sit perseitas substantiae et inaleitas accidentis, et quomodo ab illis distinguantur.

46

Ut praesens dubium decidatur, sciendum est perseitatem substantiae esse illud praedicatum distinctivum a quo fit ut consequenter substantia intendatur propter se et non propter aliud a se adaequate distinctum, ac proinde perseitas substantiae id est actualis intentio rei propter se. unde sicut haec est differentia constitutiva entis ad, et constituens creatum; ita et perseitas seu intentio rei propter se est differentia constitutiva entis ut sic et constituens substantiam. Ens enim in se quatenus condividit a se quod intendatur propter se, et propter aliud consistit ut abstrahens ens a substantia et accidente ac solum quod concipiatur ut intentum propter se consistit ut substantia; debet ita perseitas, seu intentio rei propter se est differentia substantiativa.

47 Ex quo deducitur quod sit inaleitas seu differentia accidentis: est enim intentio rei propter aliud a se adaequate distinctum. et probatur manifeste quia differentia accidentis opponitur constitutae differentiae substantiae. sed perseitas est intentio rei propter se, ergo inaleitas est intentio rei propter aliud. accidens enim et ens intentum propter aliud adaequate distinctum coincidunt. Haec supponimus.

48 Dico secundo: sit nec perseitas formaliter distinguitur aut modaliter a substantia, nec inaleitas ab accidente. Probatur quia differentia seu gradus differentia metaphysica non distinguuntur aut modaliter ab eo cui sunt, ita nec similiter

mutuo id pōt in Lati sū Dei cujus ē dria sed qdeitas
ē dria distinctiva subiā ab accidente et rationalitas ē
dria distinctiva achij à subiā: ḡ n̄ disiguntur tatr ad
modum, imo nequiunt dici mutua sa subiā et acci-
dente.

49 Arg. 1º subsistentia disiguitur ex nā rei à subiā: ḡ et qdeitas disiguitur ex nā rei ab eādē subiā. Cnd. Cōn. qȝ subsistentia ē ūus cōplementū nā subiālis, quō subsistentia in sua ēē cōstitutam pali- ūm subiantiam, nimirū quō huij lineā xta se illam supplet et dicit indue ēē cōstitutam qaliqūm dicam. Und ab illa debet disigui ex nā rei qd manifeste colli- gitur ex Cryo incarnationis in q. assumptionis ē nā tamen absq̄ propria subsistentia. qdeitas ūo ē dria distinctiva subiā n̄ minis quā locatē ē dria distinctiva Dei: deinde sic locate n̄ disiguitur ex nā rei ab Dei ita neq. disigui- et qdeitas à subiā qd si qdeitas Eucharistica dis- iguitur ex nā rei à quānte ideo ē qȝ adūt quanti indue ēē cōstitūtā. qdeitas ūo subiā illā cōstituit n̄ adūcendo lati.

50 Arg. 2º: extentio actus in loco disiguitur ex nā rei à quānte qȝ ē extentio ap- titudinalis qd adeundē locum: ḡ et qdeitas disi- guitur ex nā rei à subiā. Cnd. Cōn. d. ē quia ex- tentio actualis in loco cōsistit in modo circumscriptiuo, sīc q pōt ēē quāntas ut patet in quantitate Corporis Xpti Domi- ni Eucharistici. Definitio ūo ac qbtanj loci extentio n̄ ē dria subiā, sed sola aptitudinalis extentio: qdeitas ūo ē dria cōstitutiva subiā, n̄ minis quā aptitudinalis exten- tio ē dria cōstitutiva quantitatis. Unde dāt extentio

8. 9 appdalis n̄ disquiir ex n̄a lei a q̄nte ita eadm̄ disquetu fralis p. leitas a subia.

Arg. 3o. Inaleitas fralis actis di-
52 quiir ex n̄a lei a accidente. Sed et pleitas fralis actis disquiet ex n̄a lei a subia. And. Dum disp. ē quia inaleitas fralis actis ni Lita-Ludējtm actis inverra. Ideo n̄ narius dit ēe aliquid distinm 9 separon ab ipsis actib. et pēt insuper Eucharist. in q̄ accid. n̄ exquirit actr inaleit. Ideo in inaleitas il ē dria actu. Sed ista inaleitas fralis 9sistit intentiōe lei pro aliud et q̄m disquiit accideus a subia. Vnde sicit Idē ē in separabilis ab accidente et ab illo indistinta ita ead. pleitas ē inseparabilis et indistinta a subia. Ergo infertr duplicem dari inaleitem in accidente alteram distinm scit in accidente tali q̄ coincidit 9 inhaerentia et alteram indistinm q̄ ē dria 9 stalis omnium actium.

Arg. 4o. Subia ē illa fralis pitum di-
52 stintum ex n̄a lei: Sed et subia erit pe extens. q. pleitem ex n̄a lei distinm. Iam pt. 1o neg. cons. 2o q. habitem snām 9 q̄ in Libris 9 subia. Ao q. lōe negm̄. 9 ō q. subia ē actr intelligens autr. unde debet 9stiui p. illum ex n̄a lei distintum. Subia ūo ē obstr pe extens. tunq̄m p. duam drām n̄ ēm apparet alia q̄m 9stituat subia.

Quoies Lēi ll pleitas coincidat cum inde-
53 pendiā a subto in adaisis. Ideo independiam a subto in adaisis sumptam p. in tentiōe lei pro aliud, a q. ad eq̄tem disquiit. Sed q. n̄ faciat unum pro accidens coincidere 9 p. sitē, ita ut

in Subiis quae divinitus non possunt inhaerere nihil aliud 49
sit perseitas quam independentia radicalis seu capacitas,
quam habent ipsa subsistentia ut intendantur per se; in subiis
iis quae neque divinitus possunt educi, nihil aliud est indepen-
dentia quam quaedam aulitas quod ipsa subsistentia non sit postlant
intendi per se sed exstant aeternae intendunt per se quando
sunt ex causis ut quae infra.

54 Addite in perseitatem sumptam pro independentia aut a subiecto in lasiis vel ad lasiis
quod faciat cum unum per accidens coincidere omnibus et
independentia in omni alia parte et nia lo quae autem ista su-
bsistentia sunt cum intendunt exstant per se ita et exstant
cum perspicuum in materiam: in subiis iis educibilibus
non coincidit perseitas constitutiva subsistentia independentia au-
tem a subiecto in lasiis sed constituit talis independentia seu
perseitas in negatione auferibili.

55 Ex quo non planum est in aliis accidentibus
haec in in accidentibus quae cum exstant non dep-
endent a subiecto in lasiis coincidit independentia apta-
ti a tali subiecto, non cum independentia aut quae constituit in pa-
tione vel unione cum ea dicta, quam divinitus possunt ami-
tere: in aliis vero accidentibus quae exstant cum ad haerendum coin-
cidit dependentia aulis materialitate quam haec divinitus non possunt
amitere.

Dubium 4um

Utrum subsistentia possit inhaerere?

56 Supposito 1o: subiectum in lasiis vel subsistentia esse illud quod

ipsa substantia fuerit tamquam in subiecto per unionem + ... ipsa Subia fuerit tamqm in Subto per unioem
reccatem, seu à qua ipsa Subia dependiat facien-
do unum per accidens cum illo. Ex quo deducitur 1° dria
quae datur inter Subtum pure eductionis, et inhaesionis, nam
Subtum pure eductionis est illud à quo educitur Subia
faciendo unum per se, ut faciunt formae materiales eductae
cum materia. 2.° Subtum inhaesionis est illud, cum quo forma e-
ducta facit unum per accidens. Deducitur 2° quod
etiam unionem substantias non dependere à materia tamquam à subto
inhaesionis, ex eo quod cum illa faciant unum per se.

Supp. 2°: Subtum inhaesionis seu ac-
57 cidentis est illud, cui accidens inhaeret
vel per eductionem, vel per meram adhaesionem, sed accidens
faciat unum per se cum ipso subiecto ut inquit Conimbricensis
et nos Eucharistiae quantitate, si non faciat unum per
se, ut non fit ex compositione ex subia et quantitate.

Ex quo infertur duplici posse accidens in-
haerere subiecto. 1° Si inhaerentia sumatur late, put
ea comprehendit adhaesionem dum accidens adhaeret
subiecto, vel per unionem directam vel indirectam quamvis ab
illo actu non educatur et hoc modo inhaereret subiecto
accidens creatum si illi communicatur. 2° Si inhae-
rentia sumatur proprie et strictius prout concludit
cum eductione a subiecto ex quo, et forma educta constat
unum per accidens, et hoc modo inhaeret quantitas materiae
1ae. His suppositis sit.

§us 1us

Videtur, an sit possibilis subia per posse inhaerere.

Prima Ratio nulla datur neq̃ ē possibilis Subst̃ia q̃ possit 92
natũ, t divinitus indarere quid id ē indarere de q̃ in-
tendi pp aliud à se adæq̃te distinctum. Ita RR. Complut.
in meta tr. 2º no 340. Pr. q̃a nulla datur neq̃ ē possi-
bilis entitas q̃ constituatur per ordinem constitutiuã alterius sed
n̄ datur neq̃ ē possibilis terminus q̃ constituatur p ordinem distin-
ctiuam rationis sed indarria in suo supposito ē ordinatio distincti-
ua et constitutiua accidentis: ergo nulla subst̃ia tam desti-
tuta possibili pot p illam constitui ac p consequens nulla substantia po-
test tam natũ, quam divinitus indarere.

59 Explicatur q̃a indarere in suo ordine nil aliud
ē quam ēē accidens. Sed nulla substantia pot ēē ac-
cidens: substantia sit q̃ intendi pp se: accidens uero q̃d
intendi pp aliud: ergo nulla substantia pot indarere, pertinet
indarere id ē esse intendi pp aliud à se adæq̃te distinctu.

63 Arg. 1º forma rationis pot diuinitus cum quantitate et illi uniri p eiusdem substantiam,
sed tunc unio sua indareret q̃ intenderet pp oppositum
actualitatem qd n̄ esset 1a res: ergo possibilis ē substantia postans
sua indarere. Rñ neg. tam propositionem maioris q̃a illa unio
eēt accidens pp rationem minus quiqꝫ n̄ intenderet pp
oppositum substantiæ cuius illa foret pars sed intenderet
pp oppositum actualitatem. Idem dicimus et unione q̃ Deus uniret
duos Angelos sicut intenderet pp 2. substantias completas et
q̃ n̄ consurgeret unum per se.

62 Contra uero ē exemplandum in unione
V.D. sibi uniret naturam physice indis-
tinctam à sua subsistentia sicut tunc unio intenderet
pp duo supposita completa et q̃ n̄ consurgeret unum
per se, ac ē dum d unione Hypostatica q̃a cadem

a. q. Vunit Sanitti Subsistentiã D.V. vere stituit suppositum Subiate p se 1o intentum, seu qd e, 2o dices.

62 Ans: q Sidaretur unio in V.D. & Sanite tam tratam et suppositum p aliam Subsistentiam; tq unio foret accidens. Ant. ad idem, q illa unio q uniret V.D. Sanitti Subsistenti intenderetur pp suppositum, qd ex Sanite et Subsistentia V. resultaret. Quod aut resultaret suppositum Subiate ex illa Sanite, & Subsistentia V.

63 Dicet 2a si illa Sanitas amitteret propriam Subsistentiam, & perseveraret ead unio stituens Suppositum & Subsistentia V. Sit 1a via 1o Sit infratas, p unionem priorem, sit uniri alteri p unionem Subiatem [illegible] stituat suppositum Subiate: hoc aut n stingeret in via indita a propria Subsistentia, si qd illius, eius n ordinatur ad stituendum suppositum p se 1o intentum seu tam ter, i illa via est incapax, ad p aliam Subsistentiam traheret.

64 Arg. 2o possibile e accidens postans via sua extere p se ut est in a be [illegible] accidens et in rio Eucharistiae; q est tq erit Subia postans via sua extrere. R. dg. ani: possibile e accidens postans via sua extere p se, q coincidat intentione Dei, p se nego; p se te q coincidat intentione Dei p aliud additum distinctum ad. ans. Unde a o [illegible] accidens ex Subiam et in rio Eucharistiae, n exuit tam accidens q nunc adderetur, qd intendit tamquam pp aliqd additum distinctum, seu q nunc addetur tm qd n intendit p se additum aliud; hoc n sufficit ut sit accidens: at uo si Subia postularet in extrere, ex ipso foret accidens q a deberet [illegible] accidens q [illegible] in intentione pp aliud additum.

Arg: 3o: n̄ repugnat una entitas, quae sit — 94

65 Sit p̄ōa inhæsiua et adhæsiua: ergo etiam n̄ repugnabit entitas, quae sit Sit Subsa et accidens, ac pr̄ōinde quae posset n̄ā Sub inhærere. Pt. nequaquam d. ē quod sp̄ēs virtuales, quæ sunt n̄ā inhæsiua et adhæsiua facilius uniunt in unam 3am m̄ ontem, quae ptinead utramque p̄om, quam uniant sp̄ēs physicæ, quæ sunt Subsa et accidens, sigd sp̄ēs virtuales c̄ dicant solam exiām pord ad dēta extrema, quæ ipsa dēta uniunt in unum et aliis uniunt, utpote si dicant unam p̄oām, cui p̄ēs subordinentur, et à q̄ uniant. Contrà dicunt unimi-litat in sp̄ēs tam disparatis ut ē Subsa et accidens, sed neq in aliis tam perfectis quam virtualib. quod dix. d. 6a d. Abstractis.

66 Inst: ead entitas pot ēē p̄ōa ad actus duros qd p̄ēt in ualte quae maxè 1o ē in p̄ōa ad amorem et odium amoris: ergo et ead entitas poterit ēē n̄ā Sua in p̄ōa ad inhærendum et n̄ inhærendum et pr̄ōinde poterit ēē Subsa et accidens. Pt. neganter ead entitas pot ēē p̄ōa ad aius 2a duros quando p̄ōa ad unū n̄ ē destructiua p̄ōa ad aliud 2o; et ita se hēt ualtas libera in aius 1o cujus p̄ōa n̄ ē in p̄ōa ad amorem amoris sigd ē aius, n̄ sunt sit destructiue ē eiusdem quando p̄ōa ad unū ē destructiua p̄ōa ad aliud neganter et ita se hēret postulantia inhærentia in Subsa, quae destrueret in illa ente p̄ōam ad pfectioem illi p̄ponderet 2a dicere Satuitur deinde ex eo qd ualtas sit p̄ōa ad uolendum et nōlendum n̄ sequitur qd sit ualtas et n̄ sit ualtas, sicuti ead entitas hēt p̄ōa ad inhærendum et n̄ inhærendum hēt et n̄ hēt Subsa

67 Resp. cit: ead Subia pt ee sit relao duras etc. sq et relbta d accidens. Nam dato ante dq postea neq tam qa illa relao et sic dalis iet psyde Subia d intenderetur sed qnuy idfaciet d Subiae und sol iet accidens logicum qnuy postard aliqm denuim logam qd nullum e in rei denique et pet in habitu q psyie e Subia si loqe sit accidens. inquiens ite solum foret si iet psyie Subia et accidens psycum, sique intenderetur vel itenderetur per se.

§ 3 2us

Alia resolutiones circa incarnam Subie

68

Va Retuo: Subia ineducibiles per suam esiam sunt oio independentes a subto eductionis ut Antma 1a et Alia talis neq dein psint incarnare in carnam seu materiam coincidentem deductioe a Subo dq faciat unum per accidens.

69 Pr. qa res Subia sit per sua esia ineducibile Also id illud qd e per suam esiam ineducibile neq din pt educi: sed res Subta neq dinis psint incarnare in carnam coincidentem deductioe a Subto dq faciant unu per accidens. Maii et minor psint ex his q dix. in pdeca agentes d ineducibilite aia ratis, ubi uiden deinde arga in rerum.

70 Dixi per in carnam, seu materiem coincidentem deductioe a Subto dq faciant unum per accidens qa si Subia ineducibilis sp loca dem fia ut eet aia talis, n desunt alig qui darit

ssiē diu incārere p incēriam seu inaleitem coin-
cidentem ɔ adēsione ad subtum, ɔ q ipsa fōa faci-
at unum p accidens, q̄ si ty fōa n̄ adhaereat a subti
sit tn̄ dñis illi unita unione im̄proportionata ɔ acali
et tunc erit in subto ɔq faciat unum p aciñs ɔe uni-
onis acalis et im̄proportionatē: q inhaerebit p iniariā
coincidentem ɔ inalcite adēsiua.

Nec dicas dr̄ DD. RR. Wcrī ēē indare-
72 te. Venit in negando assumptum, q̄a
adēsio aēs cūiā subti ad suum tūm ē inali-
tas aēs inclusa sub nomine generali in ēdiā: q
is dum ē ɔ adēandēfōa ad subtum, ɔq ɔē unionis im̄-
proportionatē faciat unum p accidens. Talis in adēsio
ēt ɔtinet sub nomine gerali in ēdia, aēs ēers
p illam diceo subia in ēarere.

Ad iiū ēac dōa extendenda sit ad An-
72 ēs, et maim ēam ita ut dicant inha-
rere p inalcitem addeiuam si dñis uniantr alte-
ri ēei p unioīm acalem. Venit nege ēās illius q̄a in-
ēareta adēsiue ē uniri alicui subto medianteu-
nione im̄proportionata ad ɔstuendū unū p se ɔ eō su-
bto ō iiū ēia ēalis sit fōa et ma ta subtum illius,
illi ēe iia adaereret adēsiue aīā dum uniretr me-
dia unione im̄proportionatā ad faciendū unū p se u-
nus iiū Antis et ma ta quādo adinuicem unientr
7 cuilibet alteri ēei neuter ēeiēt ēoim subti ēiū alte-
rius n̄ eni dat maii ēāo ēeu potius unus Antus
ēēat ēoim subti et n̄ alius et una ma ta ēēat
et ēoim subti et n̄ alia.

73 Sicut dicas illum Antum ēaiturā 23